

ביזנס הוא ביזנס - גם הביזנס במזרח

סותר המזרח

ה'33 לעצמאות, מדינת היהודים, הגיע ייצוא הנשק שלנו לכדורבן מיליארדים. איזה הישג! איזה מקור לגאוה! מציין ייצוא נשק, וכליי-מזחית מירושלים.

למי הולך הנשק הזה? מיליון ה"צרכן" הסופי? עיתונריה העולם פירסמו פירסמו רבות כי ישראל מוכרת נשק לדרום-אפריקה - מדינה המתקיימת על הדיכוי היומיומי של רוב חובשיה, שהפכו עבדים במור לרתם. הנשק הישראלי, כמו שאר הנשק, משמש שם לדיכוי כל נסיון של מיליוני העבדים להשיג את זכויות היסוד של האדם - חרות, דמוקרטיה, שיוויון, שכר הוגן.

ישראל מספקת נשק לשורה של רודנים לאטינו-אמריקאיים, מן המאוסים בעולם כולו, העוסקים יום-יום ברצח נתיניהם - החל ברציחה סטגנית של "חשודים" בנטיה לפרורמה (בעודים ישראליים?) וכלה בהשמדת כפרים שלמים, על כל תושביהם (כן, "נשים וילדים" מר בגין!) כדוגמה לאחרים.

ישראל היא הדבר בפשטות הכרוטאלית ביו"ת 1 קדישם ישראלים, אשר יוצרו בידי ידיו יהודיות במיפעלים ישראלים, מפלחים את גוי פם שז נכרים, נשים וילדים בייבשת רחוקה. הם נמכרים תמורת כסף שבו מפרנס פועל יהודי את ילדיו הנחמדים, העלולים להיהרג מחר בידי קליעים המסופקים לצבא הסעודי (או הלוזבי, או הירדני) עליידי סוחריי-נשק הפועלים על פי אותם העקרונות. דכספ אין ריח.

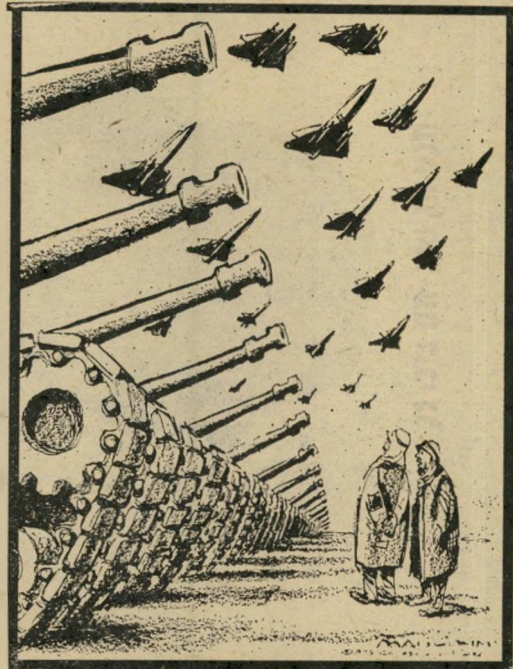
מה להאמין להסברה הישראלית, הרי אין כל דימיון בין שני המקרים. מה פיתאום? לספק נשק לערבים, העלולים להרוג ילדים יהודיים - הרי זה פשע גורא. לספק נשק לשליט מרכז-אמריקאי, העלול לרצוח ילדים לא-יהודיים - הרי זה ביזנס. הישג כלכלי, איך אפשר להשוות?

יש לי הרגשה כי כמה מקברניטי ישראל אכן חושבים כך באמת ובתמים, במין טירוף מוסרי שמקורו בשואה שעברה על עמנו. לפי מוסר מטרף זה, פשוט אין דימיון בין "ילד יהודי" (בקול רוטט מהתרגשות) ובין ילד כושי בדרום-אפריקה, ילד אינדיאני בברזיל וילד לאטיני בניקאראגואה.

ש, כמוכן, התירוצים המקובלים. הם מקובלים אצל כל סוחריי-הנשק. "אם אנתנו לא נמכור להם, מישהו אחר ימכור!" - כך אומרים הצרפתים בעיראק, הגרמנים בסעודיה הרואין. "אם אני לא אמכור, ימכור מישהו אחר." או: "זה דרוש כדי לפתח את תעשיית-הנשק שלנו, שהיא חיונית לחימושה של ישראל עצמה ולהגנתה." באותו הגיון יכול בית-החרושת פרמצבטי לטעון כי: "ייצור הרואין לנרקומאנים דרוש כדי לממן את ייצור התרופות לחולים".

העולם מתעדם מזעקות-החמס של הדיפלומטיה הישראלית בעניין מכירת הנשק לסעודיה. הוא מתעדם מהן בחיך ציני, כי הוא יודע כי ממשלת-ישראל עושה את אותו הדבר. מי שרואה למוע בעד סוחריי-המוות מלספק את מכשירי-הקטל לאויבנו, צריך להתחיל בהפסקת אספקתם של מכשירי-הקטל לאויביהם של אחרים. אם רוצה ישראל ששל המיסחר בנשק יהולו כללים קבועים - מוסריים ומדיניים - עליה לנסח כללים אלה, וליישם אותם קודם כל בעצמה. כל עוד אינה עושה כן, לא יראה העולם במחאותיהם אלא מלחמה צינית, ומי יעז לאמר שאין זה כך?

לגופות מרוטשות, לאברים קטועים, לדמעות של אלמנות ויתומים. קראנו סיפורים על חברות-ענק, שמכרו את כלייה-משחית שלהן בלא אכזבה ל שני הצדדים בר מלחמת-העולם הראשונה (ולאחר מכן קראנו על חברות אמריקאיות שהמשיכו, באמצעות חברות-בת, לספק נשק לצבא הנאצי גם במהלך מלחמת-העולם השנייה). כיום מתנהלת בעולם מערכת-השברה אדירה נגד סוחריי-הרואין. מפייזי "המוות הלבן" מתוארים כבני-בליעל מאוסים, המעלים נערים ונערות על דרך הגיוון והמוות. באיראן מוציאים אותם להורג. בכל מקום מגישים את מיטב המשאבים של החברה כדי ללכדם, ומטילים עליהם עונשים כבדים.

"נראה שהמלך הוציא שוב כמה דולרים!"

תקיפה דרוזן רצחני קוטל יותר בניאדם מאשר סוחריי-הפנים הרוזן ביותר בחובות ניו-יורק. העובדה שסוחריי-הנשק אינו שייך למאפיה מתרתית, אלא עלול להיות שליט ממשלתי אדיב, או אף שר שופע חיוכים המצטלם בקבלת-פנים ממלכתית בנמלי-התעופה, אינה מקנה לו יתרון מוסרי על פני מפייזי-ההרואין. להיפך, העובדה שכמה מן הרודנים בעולם דומים לנארקומנים של נשק אינה מצדיקה את הספקים, כשם שתאורת המכורים לסם אינה מצדיקה את ספקי. איש כמו מועמר קדאפי, המספק נשק למורדים בפנינות שונות של העולם, מתוך אידיאליו מטרף, מאוס פחות מאשר הג'נטלמנים השפויים כליכך תושבים בר במשרדים ממוגיי-אוויר, והמוכנים למכור נשק לכל המרבה במחיר - בלי נטימנטים, בלי אידיאלים, בלי קשר לזהות הקורבנות הנטימנטים.

ישראלי הייתי צריך להרים את קולי בועקה גדולה נגד התופעה המזוויעה הזאת. כי ישראל היא מדינת-היהודים, כך נאמר, והיהודים עמדו מאז ומעולם בראש הלוחמים נגד סוחריי-הנשק. אכן, בנעורי הצטייר בעיני סוחריי-הנשק כמי שמייצג את השיפוט המנוגד ביותר ליהודי. המיסחר-במוות נראה, על פי הספרים שנכתבו ברובם עליידי יהודים, כנאטייתיה מובהקת להומאניזם היהודי.

הייתי צריך לזעוק בשם המוסר היהודי והגאוה היראלי. הייתי רוצה - ואיני יכול. כי אני תופס מקום מרכזי בהבורה מאוסה זו של סוחריי-הנשק. אני אורח ישראלית ומדינת-ישראל היא כיום אחד מסוחריי-הנשק הגדולים ביותר. נדמה לי שעל פי מודר של ייצוא-נשק לנפש, אנחנו עומדים במקום הראשון בעולם. בנאח משדורי יום-העצמאות האחרון הועמדה עובדה זו בראש טבלת ההישגים של המדינה. בשנה החולפת.

אם יתממשו כל עיסקות-הנשק שעליהן מדובר עתה, יהיה לכל חייל סעודי נשק אישי לפי הפירוט הבא: שני תותחים (אחד לטווח בינוני, אחד לטווח ארוך), שני נגמ"שים, מטוס-קרב, סטייל. צחוק בצד: לפי חשבון גם שערכתי בעזרת מומחה אירופי, מוציאה סעודיה כיום על נשק פי עשרה יותר לנפש מכפי שמוציאה ישי ראק - וישראל עומדת בראש הטבלה הערי למית של הוצאות-ביטחון כחלק מן התוצרי-הלאומי-הגולמי.

גדולי העולם עולים-ברגל לסעודיה - לא למכה, אלא לריאד - כדי למכור שם את מרכולתם הקטלנית. אחדים מהם אף אינם טורחים להסוות את מטרת ביקורם, ובאים לשם בראש פמליה גדולה של סוחריי-נשק. האמריקאים רוצים למכור לסעודים מטוסי-בייון מתוח-כמים שבמתחכמים, וצידוד להגברת יעילותם של מטוסי-קרב מתקדמים. הבריטים, הגרמנים, הצרפתים, האסטרלים רוצים למכור להם טנקים, תותחים, ספינות-מלחמה. והסעודים מוכנים לקנות את הכל.

ה יכול היה להצחיק. לסעודיה אין כימעט צבא. השילטון באותה מדינה, המורכב מכמה מאות נסיכים של בית-המלוכה, החליט בתבונה רבה כי צבא שאינו קיים גם אינו יכול לחולל הפיכה. מכל הסכנות המאיימות על עושרו האגדתי, של המישטר הסעודי, סכנת ההפיכה הצבאית היא הסכנה החמורה ביותר.

אם יהיו במדינה כמה גנרלים מיקצועיים, ולא לה יהיו גייסות - מי ימנע מהם לעלות באחד הימים על ארמונות הנסיכים, לשחוט את כולם ולהתחלק בשלל שאין דומה לו בעולם כולו - אוצרות-נפט שאין להם שיעור? לכן החליטו הנסיכים להתפנק בצבא קטני, טון, שגם הוא מחולק לכמה צבאות נפרדים, שכל אחד מהם כפוף במישרין לאחד הנסיכים. מכיוון שאיש אינו יודע מהו גדול האוכלוסייה של סעודיה - ההערכות נעות בין שני מיליון לשישה מיליון! ורובה מורכבת מבדואים גורדים. אי המדינה יכולה כלל להחזיק בצבא גדול גם אילו רצתה בכך. בקיצור: נשק העצום הזה, הזורם לסעודי יה, אין כד שימוש שול בממש.

תונים אלה הביאו את החשדנים לידי השערה מפחידה: שהסעודים כלל אינם מתכוונים לעכל את הנשק בעצמם, אלא לחלקו לצבאות ערביים אחרים, לשימש נגד ישראל.

זה נראה סביר בעיני מי שאינו מכיר את המציאות הערבית. הסעודים רוצים לשלוט לבדם בכל המתרחש בעולם הערבי, ואין הם מוציאים מדיהם קלפים יקרים. אם כן, לשם מה כל הנשק הזה?

יש לו מטרה, והיא סבירה מאוד-מאוד: הנשק הזה מישמש להעשרת סוחריי-הנשק. כל פריט עובר דרך טוכן סעודי. זה גובה קומיסיון גדול, נוסף על השוחד המקובל, והוא מתחלק בכסף עם בעלי-השררה המלכותיים. בצורה זו חוזר חלק גדול מהכסף אל כיסים סעודיים, יתכל נהגים.

יתר על כן, לסעודיה יש עניין בקיום היציבות של המשק העולמי, כי בו מושקעים מאות המיליארדים של הכסף הסעודי. כדי לקיים יציבות זו, צריכים צרכני הנפט באמריקה ובאירופה למכור משהו למפיקיה-נפט. הסטרוידל-ארים רוצים לחזור בחלקם לבעליהם. כדי שלא יפשו את הרגל. הם חוררים בצורה של תשלום עבור הנשק - אחרי ניכוי הקומיסיון שנשאר בידי הנסיכים הסעודיים, המושקע אף הוא במעבר. וכך נערמות בסעודיה ערימות-ערימות של נשק, ויהפכו במהרה ערימות של גרוטאות. לא אתפלא אם חלק מן הטאנקים מגיעים כזו מנועים, ואם חלק מן המטוסים עשויים מקארי-טון, מי יכדוק?

אין זה מוצחיק גם מסיבה אחרת. כל נשק הוא מכשיר של רצח. וכך מכשיר של רצח עזוה, כיום מן הימים, לממש את מטרותיו. אני שייך לדור שחונן מילדות לראות בסוחריי-נשק את חלאת המין האנושי. קראנו בנעורינו סיפורים אין-ספור על "סוחריי-המוות" הנתעבים, המתעשרים תודות